

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški „Schulverein“.

Mnogokrat se je na tem mestu že razpravljalo in pisalo o tem zloglasnem društvu, katero si je stavilo nalogo, mej slovensko pšenico zasejati ljuliko, katero nijma kratko nikar namena braniti nemštvo, ki itak v nikakej nevarnosti nij, temveč hoče potujčevati slovensko mladino in v dosego te svrhe podkupovati učitelje in vporabljati še tako podla sredstva.

Ker razpolaga to društvo z mnogimi, deloma iz inozemstva došli mi novci, ker je njegov smoter nenaraven, zavrgljiv, njegova sredstva pohujševalna, delovanje pa nam Slovincem v prvej vrsti nevarno, stavili so naši poslanci v deželni zbor štajerskem gg. dr. Raday, Kukovec, Flucher, dr. Dominkuš, dr. Šuc, Herman in Žolgar interpelacijo do vlade. Utemeljevalje to interpelacijo rekel je g. dr. Raday mej drugimi:

„Nemški „Schulverein“ seza pri obrambi nemštva v pravno področje družih narodnosti. Delovanje tega društva po slovenskih pokrajinah te dežele v zadnjih letih stopa šestokrat preko narodnostnih mej, to nij več obramba lastne narodnosti, temveč germanizacija Slovencev. Po poročilu nemškega „Schulvereina“ se je v Rači kupilo za 1000 gl. poslopje za nemško šolo, in v Žusenu, kjer so tri četrtine otrok čisto slovenske, vpeljal se je čisto nemšk pouk. V popolnem slovenski občini Spodnje sv. Kungeti zgodilo se je ravno tako. Učitelji na slovenskih ljudskih šolah dobivajo takozvana „častna darila“ za svoje zasluge v germanizaciji. Šolske občine zapeljujejo se z momentannimi podporami, da dajo ponemčevati svojo deco in pridejo prepozno do izpoznanja, da so s tem ugonobile naravni duševni razvoj svoje mladine. Učni načrt za ljudske šole določen je na tanko, vodstvo in nadzorstvo gre okrajnim šolskim svetom in deželnemu šolskemu svetu. Noben drug faktor ne sme vplivati na ljud-

sko šolo. Če hoče nemški „Schulverein“ slovenske šole podpirati z novci, naj gre ta podpora v krajni šolski zaklad (fond). Po zakonu ima samo deželni šolski svet oblast, nagraditi učitelje na ljudskih šolah. Nemški „Schulverein“ ne sme obdarovati učiteljev z nagradami, ker jih s tem zapeljuje k nepokorščini in nezakonnosti. To društvo pači (demoralizuje) ljudstvo in kviri (korumpira) učitelje. Vse izjave in vsi oklici tega društva so izzivajočega, skoraj bojnega duha in sploh taki, da vznemirjajo ljudstvo in netijo razdraženost mej narodnostimi. Jaz stavim na gospoda namestnika vprašanje:

Je-li vladi delovanje nemškega „schulvereina“ na Dolenjem Štajerskem v omenjenem oziru znano; se-li vladi zdi, da je tako društveno delovanje v soglasji z državnimi temeljnimi zakoni in s postavno določenim učnim načrtom za ljudske šole na Štajerskem, — in če to ne, kaj namerava vlada proti temu ukreniti?“

Ta o pravem času sprožena interpelacija, vzeta je nam vsem prav iz srca, vzbudila je pa tudi velik krik v nemškem Izraelu. „Tagespost“ na dolgo in široko razlaga, da je vsacemu slobodno darila dajati in vzprejemati. Da, darilo samo ob sebi je slobodno, če je dano brez pogojev. Darilo s pogojem, da naj obdarovanec deluje proti zakonitemu učnemu načrtu, proti večini prebivalstva, je pa kar naravnost podmitenje in kot tako zločin, jednako je plači, katera se dá kateremu koli lopovu, da to ali ono osobo grdi, pretepe ali sploh škoduje. Najboljši kriterijum za delovanje nemškega „Schulvereina“ je gotovo ta, da se vse nagrade učiteljem dajó tajno. Le nepošteno delo boji se luči. Učitelj, kateri je vestno in marljivo se trudil in dobil nagrado za pošteno delo, bode celo vesel, ako se to objavi, ker je taka na pošten način pridobljena nagrada nekako javno odlikovanje in priporočilo vrlega moža in značaja.

Kdor pa se bledega lica in s povešenimi očmi ne upa na svitlo in skrivši prejema vtihotapljene novce, kaže s tem, da je zakrivil dejanje, ki je po pravem čutu vseh poštenjakov zaničljivo, zavrgljivo in tudi kaznjivo. Nemški „Schulverein“ tedaj v istini, kakor je prav vrlo naglašal naš neumorni prvoborec dr. Raday, širi demoralizacijo, pači in kviri ljudske učitelje, in to je zlo, katero treba odpraviti čim preje tem bolje.

Mi nijmamo tacega strahu pred tem germanizujočim društvom, kakor si domišljujejo „Tagespost“, „Deutsche Zeitung“ in jednaka židovsko-nemška perotnina, a tega pa vender ne smemo gledati mirno in apatično, da nam sošed lazi čez ograjo in na našem polji dela kvaro, širi nenravnost in demoralizacijo, najmenj pa je pripustljiva tista kužna tajnost in skrivnostno podkupovanje učiteljev za germanizacijo, ker je jednako rovanju nihilistov in ima mej družimi tudi namen izpodkopavati vpliv in avtoriteto zakonito postavljenih oblastij.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. julija.

Koroška volila bode v kratkem troje poslancev v deželni zbor na mesto odstopivših poslancev Otčiča, Pongraca in Petriča. Prva dva zastopala sta lavantinsko dolino in mestu njiju priporočala voliti konservativna in narodna stranka župana Pötscha in Sajeveca.

Plzenske trgovinske zbornici, v kateri so Nemci imeli vsled zadnje velike zmage Čehov le še dva glasova večine, voljen je česki kandidat Schiebl za prvosednika. To se je zgodilo tako, ker je nekov Nemec oddal svoj glas tudi českemu kandidatu in je bilo torej na obeh straneh jednako glasov. Žreb odločil je po tem česke narodnosti v prid. Gledé družih poslov in častij v tej zbornici sta se stranki večinoma sporazumeli.

Znano je še, da sta mestna svetovalca Knapp in Groh, predsedujé seji **mestnega zbora bu-**

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

(Popisuje Prostoslav Kretanov.)

IX.

Iz Ljubljane v Cerknico.

Od iztočke meje slovenskih goric na obrežje — cerkniškega jezera je precej znaten — „salto mortale“, ali pri današnji ugodnosti železniškega prometa prav majhen — „mačji skok“, katerega bi se ne ustrašil niti prijatelj Spectabilis še takrat ne, ko so mu v Mengiši na Staretovem vrtu kričavi vrabci snedli — palico, — kamo li jaz, ki imam kretovite svoje noge namazane z „demokratičnim — pardon! — z apostolskim oljem“.

In — eto me v dveh dneh iz Ormoža pod — „črnim“ Javornikom!

Zakaj da sem tako naglo „zbežal“ iz Ormoža, ne da bi bil popisal njega ležo in raztolmačil njegovo ime, kateremu Slovenci „tostran Boča“ ne po-

gode pravega naglasa, — o tem se ne bodem opravičeval; kajti, kdor je bil kedaj v tem najiztočnejšem mestu slovenskega Štajerja, ta je videl, da leži nekako bolj zunaj na — deželi; in kdor se količkaj peča s filologijo, (in pri nas je vsakaterik rojen filolog — od Miklosiča doli do Lipe-Lapeja! O tem pač nij „treba“ razkladati, da se je „Ormož“ rodil na isti način, liki „lortovž“, „farovž“, „mostovž“ „e tutti quanti“ germanizmi, katerim bi „precartani“ „vanderček moj“ — Lipe kar „en bloc“ rad podelil — „častno meščanstvo“; — da je namreč „Ormožu“ oče kosmati Nemec — „Armenhaus“, ki ga je nekoč ondu ob ogrske meji vzdrževal — „nemški vitežki red“.

A če bi se kdo, ki me pozna, utegnil čuditi, da nijsem šel gori po slovenskih goricah v — vinu spirat svoje „melanholije“, temu odgovarjam s Stritarjem: „Prijatelj, čakaj!“ kajti noge so mi opešale pri gazenji smolnate ilovice po spodnještajerskih klancih in ušesa so mi oglušila ob hripavem kretanju ondodnih nemčurjev, a moj otožen duh koprneval je iz megljenih nižav po solnčnej svetlobi in ker

Prost sem rojen sin prirode,
Rok si vezati ne dam,
Sam si črtam ték usóde —,
Kažipotov ne poznam.

zbežal sem

„Kakor ptica, ki leti
Čez goré in čez doline“,

na jasni, solnčni — jug! — —

V Ljubljani, v stolici „lepe naše domovine“, hotel sem se nekoliko oddahniti ter navzeti se nalik Arteju na tleh narodne naše borbe novih močij za daljno potovanje . . .

Veselo sem korakal doli po kolodvorskih ulicah in ko zavijem v Blatno Vas, prikaže se mi na obzorji liki železnišk dimnik visoka pinja, pod taisto podolgast kos rumene kože podobne onej, iz katere se režejo — zimske rokavice a na sredi te irhovine ostrizena ščet sivih — brk in pred mano je stal mož, ki po Spectabilisovem preračunjenji piše svoje ime s — trinajstimi črkami . . . Kakor kak porenden vrabec čivknol sem: „Si še živ?“, a mož mi sikne v obraz: „Das ist eine Frechheit!“

Jedva zagrabim par požirkov sape, prileti mi pod noge suholičen golobradec, sopihajoč z neko

dejeviškega, pretrgala ter odtegnila besedo českemu občinskemu odborniku dr. Zatkovi, ker je le-ta govoril česki. Dr. Zatkovi pritožil se je za tega delj na višjo oblastnijo in, kakor poročajo telegrami, namestnica izrekla je nemškemu „Pencemu“, omejenemu svetovalcu, grajo, češ, da jemati besedo pravi se kršiti osnovni državni zakon, oziroma jezikovno enakopravnost.

Z juga: „Pol. Corr.“ poroča, da so se v 26. dan junija pri Beljini sprijeli oddelki 71. pešpolka z oboroženimi vstaši. Naše čete dobile so pri tej priliki 66 konj, kateri so bili večinoma ugrabljeni prebivalcem te okolice.

Vnanje države.

Srbska skupščina odobrila je v svoji seji 30. junija vladno predlogo zakona o pridobitini, v 1. dan t. m. pa načrt zakona o srbskih redovih, ki bi bili: takova-red za vojaške zasluge, red sv. Save za zasluge literarne in vednostne, kraljevi red v spomin na pričetek kraljevske časti.

Z Bolgarskega: Novo ministerstvo, ki se napoveduje že nekaj tednov sem, sestavi bode Burmov, ki je bil minister notranjih poslov 1879. l. v prvem bolgarskem kabinetu. Novo ministerstvo bode imelo baje naslednje člane: Balabanov za vnanje, Burmov za nauke, Grekov za justico, Načević za finance, Sobelev za notranje, baron Kaulbars za notranje, Vulković, doslej minister vnanjih poslov, prevzel bi novi portfelj javnih zgradb.

Angleška spodnja zbornica pričela je 30. junija ob 10. uri dopoldne sejo in zborovala neprenehoma do večera drugega dne. Razpravljali so o irskem posilnem zakonu. Parnella in še petnajst drugih irskih poslancev so v tej seji zavoljo obstrukcije odstavili od besede in glasovanja.

O razpravah **konference** zastran **Egipta** poroča se iz Carigrada, da zdaj grof Corti izdeluje načrt, ki ima, oprt na status quo, določiti, kakšna politična oblika se v bodoče dá Egiptu. Poleg tega se pa samostojno obravnava, katere vlasti naj bi se poverile, da napravijo v Egiptu red in mir. Doslej je skleneno, prepustiti to delo Turčiji ali pa angleško-francoskemu posredovanju. Turčija ne bi rada videla, da bi prišli tujci delat mir v deželo, katere vrhovno oblast uživa ona, za tega delj se bode v zadnjem trenutku odločila, rajši poslati svoje turške čete. Saj si je itak nakopala na glavo vsled obotavljanja svojega evropskih vlasti sitno nadzorstvo, katerega bi ne bilo, če bi o pravem času bila stopila v konferenco. Isto tako v zadregi je sultan glede Arabi paše, katerega je nedavno odlikoval, a zdaj vlasti zahtevajo, naj ga odstavi. Če ga sultan odstrani sam, je čudno, ker ga je malo poprej počastil, če pa dovoli drugim vlastem, da ga preženo, tedaj dal bi sezati v svojo vrhovno pravico in zgubil bi ves vpliv, ki si ga je z velikim trudom znova bil pridobil v mohamedancih Afrike. Zares, če pomislimo — Arabi paša, ki ga marajo niti sultan, niti kedive, niti evropske vlasti, ki pa še zmirom stoji trdno navzlic svojemu nepravilnemu in odločno veleizdajškemu ravnanju, on igra vlogo, ki je čedalje bolj čudna in zanimljiva. In kakor da bi imel Bog ve kaj za seboj! Res da mu je arabski narod, kolikor ga je v Egiptu, slepo udan in probujenega izlamitskega fanatizma ves navdahren, res da bi se ta narod rad otresel jarma, ki so mu ga nalagali doslej mogočni tujci. Ali to nij še taka moč in se tudi ne

da narediti, da bi se mogel Arabi paša naslanjati na-njo dolgo časa. Podpira ga pa in ugodna je za-nj istina, da vlasti, ki se pečajo z usodo Egipta, gledajo druga na drugo ter ostro pazijo, da ne bi katera izmed njih pritisnila s silo ter tako osvojila si dragoceno deželo ali vsaj dosegla važne vplive in dobičke v njej. Tako torej nij čuda, če bo Arabi paša še na dalje gospod, dokler ga ne zmanjka po orientalsko čez noč, ali dokler ne bode sam prisilil, da se razveže vreča. — Ker se Arabi paša nosi vedno bolj ošabno ter grozi s svojim maščevanjem, zbegani so vsi prebivalci ob Nilu in to tem bolj, ker dela nij več dobiti in je tudi zmanjkalo vode. To poslednje vznemirja narod grozno, ker mislijo in slutijo, da se jim je zaprla voda nalašč.

Dopisi.

Iz Prema 28. junija. [Izv. dop.] Prejpreteklo nedeljo popoldne okolo 3/4 na 4. uro pričel je deželni popotni učitelj kmetijstva g. Ernst Kramar na pripravnem prostoru pred tukajšnjo staro graščino kmetijsko predavanje, katerega se je udeležilo okolo 200 ukaželjnih domačih kmetovalcev in drugih gospodov, naprednih posestnikov iz okolice. Ta kmetijski shod počastili so mej drugimi tudi g. c. kr. okrajni sodnik J. Štrucelj iz Ilirske Bistrice, jeden g. duhovni pomočnik in trije gg. učitelji iz okolice. Gospod Kramar pojasni najprej namen in pomen taci predavanj. Potem govori prav po domače, priprosto in lehkoumljivo o sadjereji, živinoreji in zboljšanju taiste, dobrih in slabih lastnostih hlevov, pridelovanji več in boljše krme za govedo, o porabi kislega konjskega sena za govejo pičo, o gnojščih, pravem ravnanji z gnojem, o porabi gnojnice, o vinoreji itd. Govor njegov bil je brez posebnih in umetnih olupšav kratek, jedernat — prav kot nalašč za priprostega kmetovalca primeren, kateremu je kot tak močno dopadal. Povedal je tukajšnjim posestnikom dosti zanimljivega in spodbudnega, za kar mu bodo in so mu prav iz srca hvaležni. Da je bilo vse na pravem mestu, dokaz najboljši je to, da je g. Kramar moral obljubiti, da še v tekočem letu jedenkrat sem kam v bližnjo okolico (Trnovo ali Bistrico) predavat pride. Tudi naši ljudje prav pogosto povprašujejo, kdaj pride zopet vrli gospod nam premskim faranom kaj koristnega povedat. To je gotovo najboljši dokaz, da so tukajšnji posestniki uže na pravej poti napredka in zavednosti.

Po dokončanem predavanji zbrali so se nekateri domači in pa vnanji gospodje udeleženci pri Klobučarju h kozarcu dobrega Kozlerjevega pive in pri kupici poštenega Istrijanca, kjer tudi nij šlo brez primernih napitnic. Odposlal se je vrlim českim Sokolom k njihovej 20letnici primeren telegram v Prago in nabral se tudi mal znesek za „Narodni Dom“.

Da je bil zbor tako dobro obiskan, gre v prvej vrsti zahvala našemu častitemu g. Antonu Žgurju, kateri je ljudi uže 8 dnij poprej opozarjal na to.

Drugič gre prav topla zahvala c. kr. okrajnemu glavarstvu v Postojini, katero je s posebnim dopisom tukajšnje gg. župane opozorilo in jim zaukazalo, da naj ljudi na važnost kmetijskega predavanja po svojih občinah opozorijo ter jih k obilnej udeležbi pri-govarjajo. Slednjič pa tudi tukajšnji učitelj te važne zadeve nij le od strani gledal, temveč naznanil vnanjim udeležencem to predavanje ali ustno ali pa pismeno.

Tako se je vse prav pošteno in dobro izšlo. Bog daj tudi obilo koristnega sadu! Hvala gre pa tudi c. kr. vladi, katere je kmetijske zadeve začela temeljito preudarjati in pretresovati ter išče zdatnih pripomočkov, da se počasi zboljša gmotni stan kmetijstva ter se kmetijstvo sploh dovede na boljše stopinjo pravega napredka. „Viribus unitis“ naj bode tudi tukaj pravo gaslo vseh skupaj!

Premec.

Iz Ptuja 30. junija. [Izv. dop.] Nek „narodni učitelj“ objavlja v št. 26. „Slov. Gospodarja“, naj učitelji ne glasujejo dne 6. julija za popolno izbacenje drugega dež. jezika iz narodnih šol, kakor nek učitelj pri seji predlagati hoče, nego za to, da se poučevanje v drugem dež. jeziku počne v petem šolskem letu. Opozorujem pa gg. somučenike na to, ali imajo oni z mano vred toliko plačila na leto, kakor imajo učitelji na Zgornjem Štirskem, samo v materinščini poučevajoči, a oni bi pa morali za manjše plačilo doseči v šoli toliko, kakor oni v materinščini, in še poleg tega v drugem dež. jeziku poučevati? Ali se zamore drugi dež. jezik poučevati in v katerih urah bi se naj poučeval, če se učitelj drži postave in se ravna po učnem načrtu in razdelitvi učnih ur, in če hoče vestno delati, da pri nerednem obiskovanji šolskih šol doseže v materinščini, kar je postavno predpisanega? Kakšno korist ima narod iz poučenja te v šoli naučene švabščine, če se ozira na maso ljudstva? Katera pedagogika govori za to in kateri pedagog priporoča, da bi se uže v narodnej šoli počelo v drugih jezikih poučevati? Ali se ne razrejujejo ali klasificirajo celo pri najzagrizenejših ponemčevalcih šole neugodno, samo ker otroci v tujščini ne vspevajo? Če bi se za ta zelo odločiven predlog ne dobila večina, se ima to pripisovati neodločnosti, nevednosti itd. dotičnih gg. učiteljev. Če pa se ne bi od višje strani potrdilo, tako popolnem smelo vprašam: jeli smo mi in naš mili nam narod zaradi teh gospodov ovdi, jeli so oni zaradi nas in naroda, kateri jih mastno plačuje in pita? Če odločno, soglasno in vedno zahtevamo, kar mora vender jedenkrat biti, tako bomo jedenkrat vender nekaj dosegli; pokažemo pa se v tako ugodnem času mlačnjaki in breznačajniki, tako si itak zaslužimo po pravici, da nas železnimi zobci grebenijo. Tovariši! vestno za svoj narod delujoči in vneti za njegovo naobražanje in omiko, katere se jedino osobito, kar se narodne šole tiče, zamore doseči v materinščini, rotim vas pri vsem,

cunjo pod pazduho za zgoraj opisano pinjo in po nosu sem ga spoznal, da je tako zvani „Pöndlstier“ po ljubljanskih smetiščih za famozno tedensko skladišče „tajč-kranjskih“ lažij, dečak, katerega so ob lanskim binkoštnim slovenski djaki v Klosterneuburgu birmali brez — krizme in kuma . . .

Ker vem, da do tretjega rado gre, krenol sem iz te nesrečne ulice proti frančiškanski cerkvi, in glej! tu mi zažari pred očmi rdeči obraz zgovornega — Izanca.

„Kam pa — „rajžajo“? ga vprašam.

„H — Kozlarju!“ mi odvrne ter mi seže pod pazduho.

V Kozlerjevej pivarni prerijeva za nekaj korakov meglo tabačnega dima, kar se mi pogled zalati v goščavo črne kuštrave brade, izmed katere se mi nasproti režé široke, otekle šobe . . . „Odi profanum vulgus et arceo!“ „pljunem“ prav debelo, kakor stari Srakar v Kodrovi „Marjetici“, ter se usedem v kot, v družbo „pivnih trapistov“, ki molče drug drugemu pivo pokušajo, češ, kateremu izmed njih je „Culu-kafra“ prilila največ „hanselna“. Ker nijsem kak indijski „nabelbeschauer“, naveličam se

brzo te neme konverzacije, izpijem svoj ječmenovec ter splavam po dimovih valovih ven na prosti vzduh.

Prišedšemu na ogel Tavčarjeve palače, prekriža mi pot z dolgimi svojimi „muštačami“ prijatelj Rujavko ter me povabi na „jour fixe“ literarno-zabavnega kluba, kamor sem ga drage volje spremlil. In bil sem prav prijetno iznenaden po prostodušnem občevanji naših slovstvenikov, ki so v složenem krogu sedeči pozorno poslušali gosp. Evgena La ha marljivo sestavljeno berilo statističnih podatkov . . .

Osvedočen, da „naša reč slovenska živo klije“, kljub molčečej anathemi nekaterih krivovercev, ki se nečejo ponižati do tega toli potrebnega nam literarnega občestva, — ostavim dvorano ter se odpeljem iz Ljubljane tja po močvirji proti Borovnici, kjer se napotim v pohode tamošnjih znancev. Najprej krenem k pobratimu P., ki je svoj čas moral čitati toli sitne pozive k naročbi „Laibacher Schulzeitunge“, a ker je mož še plaval v pedagogičnem svojem življi, zavijem jo doli ob železniškem vija-dukto k prijatelju Dragomiru, broječ na poti mostove stebre kakor „ženin“ Bodanski v Pakinej

„Mačehi“ — klobase pred snubljenjem svoje Evfemije . . .

(Prijatelj Spectabilis naj mi ne zavida, da sem mu pred nosom odščapnil te klobase, ki so nam zopet nov dokaz, da je od „vzvišenega do — smešnega samo jeden korak.“ In tega skoka s cvetic na — klobase v toli poetičnem trenutku nijma nikdo drug na vesti, nego-li veleslavni naš pesnik — S. Gregorčič; kajti, v tem ko je Janko paral njegov „črni plašč“, napredla je Pavlina omenjene klobase. In prav mu je, g. Gregorčiču namreč: zakaj ne popiše natančneje svoje obleke, n. pr. da-li jo ima s svilo ali s „parhentom“ podšito, koliko gumbov „običava“ nositi in če je plašč iz „brnskega sukna“, kajti to mora g. profesor vse vedeti: „Daran erkennt man den gelehrten Herrn.“

Jaz, ki sem na svojem potovanji križem domovine imel častno priliko, ogledati si g. Gregorčiča „črni plašč“ od zunaj in od znotraj, mogel bi postreči z vestnim popisom, ako bi ga kateri kritik za oceno njegovih (Gregorčičevih) „Poezij“ nujno potreboval! . . .)

A glej ga no, kam človeka zapeljejo take — asocijacije idej! Za Boga! skoraj bi bil štrbunknil

kar vam je najsvetejše, pri lastnej maternej krvi, katera vas je dojila, da stojite kakor skala in storite zdaj, ko je za to čas, odločilen korak, in pokazete dejanski, da ste slovenski korenjaki in odlični poštenjaki ter soglasno glasujete za predlog, naj se švabščina glede na okolnosti popolnem odstrani iz naših narodnih šol, ne glede na to, kaj bode se storilo „zgoraj“, pokažimo jim ravno s tem, da smo faktor, s katerim se ima računati, in na katerega se ima v teh rečeh ozirati!

Več o tem v seji samej. Priporoča se tudi drugim okrajem, da store v tem obziru nekaj več. Zakrivimo si sami, če smo potem prezirani v vsakojakem obziru. Odločnjakom in poštenjakom pa kličem: le neprestrašeno in stalno naprej!

Domače stvari.

— (Bazar in beseda na korist „Narodnemu Domu“.) Včerajšnje dvomljivo vreme bilo je povod mnogokratnemu vprašanju: „Ali bo, ali ne bo?“ In res opoldne še nij bilo nič gotovega. Ko pa se je popoldne razobesila trobojna zastava nad čitalnico, znal je takoj vsak, kaj to pomeni, in ob 7. uri bilo je občinstva uže vse polno. Vojaška godba pešpolka „Veliki knez Mihael“ pričela je muzikalni spored in svirala, kakor navadno — izvrstno. Čitalnični pevci pod vodstvom gospoda Valente peli so Eisenhutov „Ustaj rode“, Genečjevo „Laško salato“ in ker pri zadnje omenjenej ploska in izzivanja nij bilo konec, kot poseben nameček še Ipavčevo „Domovino“, katera pesen, uže tolikrat čuvena, v svojej izrednej lepoti vender vedno močno vpliva na poslušalca, zlasti če tenor in bariton pojeta taka pevca, kakešna sta gg. Meden in Pucihar. Obeh petje, posebno pa prvega, je itak uže široko znano, treba tedaj omeniti jedino to, da sta bila oba prav ugodno razporejena in s svojim petjem vzbudila burno priznanje. Zbori bili so čitalničnih pevcev vseskozi vredni, za tega delj nam je bilo žal, da je morala izostati Nedvčdova nova kompozicija Gregorčičeve pesni „Vojaci na poti“. — „Sokoli“ predstavljali so „arabske piramide“ (oltar, stolp, angeli, križ, grupa velikanov) prav vrlo in s primerno eleganco ter uprav sokolsko vztrajnostjo, zato donela jim je v resnici zaslužena iskrena pohvala. Glavno pozornost zavzimal pa je ta večer po dobrovoljnih darovih sestavljeni bogati raznovrstni „bazar“, kateremu bil je glavni ter jedini smoter izvesti kolikor možno denarja iz žepov in listnic obiskovalcev. Razstavljeni bili so kaj lepi predmeti, cene prav poštene, deloma celo preniške, kaj čuda tedaj, da se je okolo tega centra sukalo vse ter pogajalo in šaljivo barantalo z brdkimi in dovtipnimi prodajalkami, gospema Valenta in Wölfling in gospicami Druškovič, Matkovič in Rode. Promet bil je do zadnjega živahen, razprodalo se je čisto vse in po dobri ceni. Navadne viržinke plačevale so se po 10, 20, in tudi več soldov, za mal šopek cvetic zatočil se je goldinar po mizici in na-

mestu dveh goldinarjev od desetaka, ponudila in vzprejela sta se dva šopka. „Kaj velja to?“ vpraša nekdo jedno teh prodajalk. „Jeden goldinar“ je odgovor. Kakor bi ne bil dobro čul, vpraša dotičnik še jednokrat: „Koliko ste rekli?“ „Dva goldinarja“ bil je brzi odgovor, kateremu pa je sledilo tudi jednako brzo plačilo. Lepo število petakov, desetakov in družega drobiža iztržile so omenjene zastopnice lepega spola in tako olajšale listnice marljivih kupcev. So li vsem srcem storile jednako uslugo, kdo to vé? V kratkem rečeno, „bazar“ se je izvrstno obnesel, ponudba in povpraševanje bila sta v jako srečnem razmerji. Mi Slovenci, vsaj v Ljubljani, sicer nijmamo mej seboj milijonarjev, a srednji stan, stan premožnih ljudij je dobro zastopan in ti so pri takih prilikah radi darežljivi in tako pride kmalu precejšnja vsota vkupe, ker tudi domoljubje nij več prazna reč, temveč se dan za dnevom vedno zavednejše pojavlja. Da je temu tako, osvedočili smo se včeraj, ko smo gledali prihajajoče in odhajajoče občinstvo k bazaru in nekako radostno pokladajoče svoja darila in naklonila na naroden žrtvenik. Največe darilo bilo je 100 gld., darovatelj pa domoljub, skoraj mlad po letih, a ipak pripadajoč k nekdanjej starej gardi. Koliko je včerajšnja jako prijetna zabava donesla čistega dohodka, zdaj, ko to pišemo, še nij znano. Jutri pa nam utegne uže biti možno poročati i o tem.

— (Gospod Josip Regali) odložil je mandat kot mestni odbornik ljubljanski.

— (Dnevni red) seji mestnega odbora ljubljanskega vtorek 4. dan julija 1882. leta ob 5. uri popoldne v mestnej dvorani: A) V javnej seji: I. Naznanila prvosedstva. II. Predlogi personalnega odseka: 1. O podeljenji kranjske invalidne ustanove. 2. O dopisu kranjske stavbene družbe zaradi pota pri tržaškej cesti. III. Predlogi finančnega odseka: 1. O nasvetu bivšega mestnega ekonoma Antona Podkrajška, naj se odpiše zaostalih najmovin 696 gld. 44 kr., katerih nij moči izterjati. 2. O ponudbi celjskega slikarja in fotografa Martinija, naj se nakupijo fotografične podobe postojinske jame. 3. O zahvali deželnega odbora kranjskega na obljubljenih 5000 gld. za Rudolfinum. 4. O poročilu mestne blagajne, da se je gospodu Martinu Hočevanju izplačal kupni znesek 5682 gld. 5. O dopisu deželnega odbora kranjskega gledé priloga stavbenim stroškom za ljubljansko gledališče. IV. Predlogi policijskega odseka: 1. O rekurzu krčmarja Vetterja v sv. Florijana ulicah št. 33 zoper naloženo mu globo 5 gld. 2. Račun o zdravilih za mestne uboge v I. četrtletji 1882. 3. O volitvi dveh mestnih odbornikov v mestni zdravstveni svet. V. Predlog šolskega odseka o volitvi dveh novih članov v mestni šolski svet mesto odstopivših gg. dr. Keesbacher in Leskovic. VI. Volitev zastopnika ljubljanske mestne občine v upravni svet tukajšnje otročje bolnice cesarice Elizabete. VII. Samostalni predlog gospoda dr. Valentina Zar-

nika o poduku nemščine v ljubljanskih mestnih šolah. B) V tajnej seji: 1. Sprejem občanov in meščanov. 2. Prošnji mestnega stražnika Al. Erzina in magistratnega sluga Jarneja Marna za denarno podporo. 3. Prošnji magistratnih slug Karla Broša in Ulrika Salmiča za trimesečno predplačo.

— (Učitelji ljubljanskega okraja) obhajali bodo prihodnji četrtek, 6. dan t. m., spomin za ranjim svojim priljubljenim šolskim nadzornikom Wisiakom. V ta namen zložili so za slovesno črno mašo pri Sv. Petru v Ljubljani, pri kateri peli bodo sami gg. učitelji. Popoldne imeli bodo skupen obed v čitalnične restavraciji.

— (Za praznik slovanskih apostolov Cirila in Metoda) ste dve prekrasni himni zloženi, katerih prestave (po gosp. J. Bilci) je g. Ant. Foerster primerno in melodijozno uglasbil; „Cerkveni Glasbenik“ ji prinaša v prilogi za mesec junij, jedna je zložena za mešan zbor, druga pa za možki.

— (Kôrel Dežman) je strašansko srdit, da so ga v zadnjem seji občinskega odbora njegovi tovariši pustili na cedilu. Mislil je namreč s svojim odhodom narodno stranko nesklepčno napraviti, da bi ne bila dovolila vozov florijanskim ulicam. Dosti jasno je izrazil svojim prijateljem svojo nakano, ali gosp. dr. Suppan, dr. Schafler in Gariboldi so mu tudi dosti jasno, akoravno molčé, odgovorili, kakor Nestroy veli v „Lumpaci vagabundu“: „Nichts für uns!“ Ubogal ga je sam plemeniti Okrog. Ker se Kôrel ne upa svojih političnih tovarišev prijeti, razkoračil se je v zadnjem nemškem Brenclji nad dr. Zarnikom in obsul ga z vsemi psovskami, ki jih ima v svojem „Schimpf-Lexiconu“ nakopičene. Njegova jeza se razteza celo do izmišljotine, da dolži dr. Zarnika ročne telovadbe mej govorom v rotovškej dvorani. Ker nam gosp. Dežman mej vsemi še ostalimi nemškutarji jedini nekoliko življenja in veselja spravi v rotovsko dvorano, veseli nas iz srca, da si je radi svojega zdravja v svojem organu ohladil jezo, — ali to pa vender ne gre, da bi prisvajal kateremu političnemu protivniku „turnarske“ lastnosti, ki jih dotični nijma. Dežmanova trditv, da bi bil dr. Zarnik mej govorom ob mizo bil, je ravno toliko zlagana, kakor ako bi na priliko kdo govoril, da so Dežmanovi lasjezavoljo tega tako beli, ker jih maže vsak dan z jazbečevom mastjo!

— (G. Otokar Mokřý,) česki pisatelj in član redakcije „Narodnich Listů, potujoč preko slovenskih dežel v Benetke, bavi se te dni v Ljubljani. G. Mokřý zanima se jako živo za naš narodni razvoj, kakor so Čehi sploh najvernejši zastopniki slovanske vzajemnosti. Na zdar!

— (Izpred porotnega sodišča.) 26. junija bila je zatožena 30 let stara kmetska hči Franciška Janežič hudodelstva detomora. Dne 25. aprila t. l. je porodila v Perovem blizu Grosupljega otroka, ga precej po porodu prišla za vrat in toliko časa dušila, da je bil mrtev. Potem je skrila mrliča pod streho, dokler je nijso zasačili žandarji. Pravi, da se je bala očeta in ljudij. Obsojena je bila na tri leta težke ječe. — 27. junija bil je zatožen Franc Žagar, 35 letni posestnik z Iga, hudodelstva uboja. Poslal je svojega 12 let starega sina s konji na pašo. Drugi dan imel je jeden konj neko oteklino na gobcu. Žagar je sina dolžil, da je on kriv, ter ga z gnojnimi vilami tolkel po glavi, da je dečko umrl vsled mnogih ran. Žagar skuša tajiti, a brez vspeha. Porotniki potrdijo vprašanje, in bil je obsojen na šest let težke ječe poostrene s postom. S to obravnavo končale so se porotne obravnave te sesije.

— (V Kamniku) bila je včeraj volitev poveljnika požarne straži. Znani Johan Kecel dobil je 18, gospod Julij Starč pa 38 glasov. Slednji je tedaj načelnik kamniške požarne straže. Prav z veseljem kličemo njemu in Kamničanom „Slava!“

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) ima v četrtek 6. julija svoj XV. redni zbor v Kaiserjevej gostilni „pri sv. Trojici“ (III. Ungargasse 27). Zborovanje začne se točno ob 8. uri zvečer po naslednjem redu: 1. Prebere se poročilo o poslednjem zborovanji. 2. „Malomeščanske studije“, spisal J. P. 3. Slučajnosti. — Vsi gg. udje in pri-

v potok ondu pred „Dragomirovim málinom“, pri katerem sem se spomnil, kako daleko smo vender mi Slovenci na literarnem polji ostali za — Nemci, ker ne gleštamo niti jedne takše „mlinarske pesni“, po katerih se pri njih cedí toliko sentimentalne „solzne vode“, da bi jim mogla goniti deset málinov: naši romanopisci in novelisti kretajo se sicer kaj radi okrog „málinov“ in „žogišč“, katera poslednja (puristično) „pile“ nazivljejo; toda strogi njih poveljnik — Stritar jih je zapodil, obregnovši se osorno nad njimi: „Pustimo uže tisto večno mlinarjenje in žaganje!“ baš, kakor je prigodom otvorjanja ptajskega „Narodnega Doma“ g. dr. Jurtela zavrnil s — kegljišča — graške „Triglavce“...

Da se je prijatelj Dragomir ob mojem prihodu razveselil, tega še pravil ne bom; pač se mi pa vredno zdi omeniti, da sva jo takoj ubrala v Koširjevo „apnenico“, kjer nama je g. Borštnik razgrnil tožbene akte glede nekega poginenga konja; a ker izmej naju nobeden nij jurist, nijsva vedela kaj z omenjeno paro početi, dokler nij prišel vrli naš Danilo, ki je povabil Dragomira na Vrhniko, ako ga namreč poslednji s svojim konjem tja „potegne“. No, Dragomir je dobra duša: ne pet ne

šest stal je pred gosp. Vrbičevó hišo, kjer sva si midva z Danilom duši privezavala za vožnjo — s svojim „pramom“, rekel bi pesnik y., ko bi ne bil slučajno pošten slovensk — sivec! — Brzo je tekel naš Pegaz mimo Bistre gori proti Vrhniki, v kateri žal! ker je bilo uže noč, nijsem nič kaj dosti videl; samo toliko sem opazil, da je nekako čudno po hribih zložena in da po njej tu in tam odmevajo „sladko-zvočni“ tevtovski glasovi. Jedino kar me je ta večer zabavalo, bilo je rimano pripovedovanje ondu bivajočegaznanca Prosenaa o njegovih ljubezenskih averturah. Srečen pisec, ki v neusahnej svojej domišljiji zajemaš izvor večne mladosti! —

Vrnivši se v Borovnico v poznej noči, podali smo si roke ob razgetajočem železniškem šarcu, ki me je potegnil v naglem diru do Rakeka, od koder sem krenol proti Cerknici.

Ne daleč od Rakeka razgrne se mi diven razgled na čudovito cerkniško jezero in glasno zapojem s Franjom Cimpermanom:

„Pozdravljam srčno te, jezero,
Kako si lepo, sinje spet!
Kje tebi še enako ktero,
Pokazati zamore svet?“

jatelji našega društva vabijo se prijazno v to zborovanje, poslednje v letošnjem šolskem letu.

Odbor.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima v sredo 5. julija svojo V. redno sejo v letnem tečaju 1882. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. „O Cirilu in Metodu“ predava g. prof. Glaser. 3. Poročilo o čitalnici. 4. Volitev dveh odbornikov. 5. Slučajnosti. — Lokal: I. Naglergasse, Winnigers (Dolbers) Bierhalle, souter-rain. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— (Strela ubila) je v petek jutro 30. m. m. gospodarja po domače Mihatovega Gašparja iz Vole pri Košani, mej tem, ko je šel kositi na bližnji travnik. Zapustil je vdovo z več nepreskrbljenimi otroci. Tu je zopet svarilen vzgled koscem, da nij smeti koso imeti ob hudej uri pri sebi, da ne bodo žrtev jednakej nenadni smrti.

— (Nevihita 30. junija) je na Štajerskem, kakor poroča „Südost. Post“, napravila veliko škode in nesreče. V Šmartnem na Pohorju je zjutraj ob 8. uri tresčilo v šolo, in strela ubila je jako spretnega učitelja g. Gašparja Lešnika in še jedno žensko, jedno žensko pa je težko ranila. Pri Mariboru je strela poškodovala jedno žensko in mesarja pri sv. Jurji, v drugem selu pa ubila kravo in tele. V Dobrni pa se je ob 9. uri zjutraj utrgal oblak in voda poplavlja je vsa polja po dolini ter tako uničila pridelke.

— (Pastor Dianiška,) ki si je s svojimi dopisi v Stuttgartske liste pridobil maloslavno ime, a jako opravičeno jezo Hrvatov, zapustil je Zagreb, kjer mu nij bilo možno bivati dalje in šel na severno Ogersko blizu Koštic. Srečni Hrvatje, ki so se iznebili zlovoljnega človeka, kakeršen je Dianiška, ki pri nas živi še v mnogih eksemplarih.

— (Psalmi Davidovi), jako blaglasno poslovenjeni, lepo tiskani in mehko a prav lično vezani dobivajo se pri Adolfu Holzhausenu na Dunaji po šest krajcarjev.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	2702 gld. 17 kr.
G. Ivan Ložar, zastopnik banke „Slavije“ v Trzinu	1 „ — „
P o g. M. Rantu v Premu:	
G. Anton Zgur, župnik	1 gld. — kr.
G. Andrej Frank, župan	2 „ — „
G. Matija Ambrožič, posestnik	1 „ — „
G. Anton Grahar, posestnik	1 „ — „
G. Ivan Baša, posestnik	1 „ — „
Gospa Marija Grahor, krčmarica	1 „ — „
G. Anton Posega, vodja železniške postaje	1 „ — „
Vesela družba pri Klobučarji	4 „ 60 „
G. Janez Valenčič, posestnik	2 „ — „
G. Jakob Valenčič, trgovec	1 „ — „
G. Pavle Renko, posestnik	1 „ 40 „
G. Franjo Tomažič, posestnik	— „ 50 „
G. Anton Kovačič, posestnik	2 „ — „
G. Miha Kovačič, posestnik	— „ 50 „
G. Jakob Valenčič, posestnik	1 „ — „
G. Jakob Kariž, zasebnik	— „ 20 „
G. Anton Žnidaršič, c. kr. poštni opravnik	1 „ 80 „
Gospa Ivana Rant, učiteljica	1 „ — „
Vkupe	24 „ — „
G. Josip Sterbene, duhovnik v pokoji v Ljubljani	4 „ — „
G. Fran Zafran, cerkovnik v Ljubljani	2 „ — „
Vkupe	2733 gld. 17 kr.

Zahvala.

Blagorodnemu in velečenjenemu zdravniku g. J. Marerju v Planini, se podpisani šolski vodja v imenu šolske mladeži toplo zahvaljuje za uljudno in brezplačno stavljenje kóz.

Unec, dne 2. julija 1882.

Iv. Poženel.

Umrli so v Ljubljani:

30. junija. Antonija Pangerc, kajzarjeva hči, 18 let. Hlovica št. 12 za osepnici. — Marija Piršel, dekla, 32 let. Kravja Dolina št. 11 za otrpnenjem možgan. — Janez Rozman, čevljarjev sin, 7 tedn. Pred Prulami št. 27 za

božjastjo. — Marija Sojer, fjakarjeve udove hči, 6 ur. Kravja Dolina št. 3 za slabostjo.

V bolnici.

28. junija. Apolonija Jevnikar, dninarica 28 let. 29. junija. Matija Okrajšek, rudokopova hči, 18 mes. za ošpicami.

Tujci:

2. julija.

Pri **Slonu**: Gebhart z Dunaja. — Ščarpa iz Reke. — Pulitzer iz Trsta. — Bahovec z Dunaja. — Scher iz Brna. — Oberlercher iz Kaminka. Pri **Maltici**: Paoich iz Maribora. — Hahn, Pollak in Naidely iz Trsta. — Boeh, Riavetz in Otto z Dunaja. — Stern iz Zagreba. Pri **avstrijskem cesarji**: Volovček iz Kamnika. — Ravnikar iz Gornika. — Haag iz Beljaka.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. junija	Ob 7. uri zjutraj	735-98 mm.	+ 16-6° C	slaboten gorenjec	oblačno	0-00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	734-81 mm.	+ 23-7° C	slaboten jugovzhod	oblačno	
	Ob 9. uri zvečer	733-37 mm.	+ 20-0° C	slaboten jugovzhod	oblačno	
1. julija	Ob 7. uri zjutraj	732-80 mm.	+ 18-0° C	slabotna burja	oblačno	0-00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	732-30 mm.	+ 18-6° C	slaboten vzhod	oblačno	
	Ob 9. uri zvečer	731-54 mm.	+ 17-0° C	slaboten jugovzhod	oblačno	
2. julija	Ob 7. uri zjutraj	731-95 mm.	+ 17-4° C	slaboten jugovzhod	oblačno	0-00 mm. dežja.
	Ob 2. uri popoldne	732-30 mm.	+ 22-8° C	slaboten vzhod	oblačno	
	Ob 9. uri zvečer	734-94 mm.	+ 16-0° C	slaboten vzhod	oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je sicer povsod, vendar toliko jednako merno pal, da je znašal razloček mej maksimumom na vzhodu in mej minimumom na zahodu samo 2 mm. Vetrovi so postali precej močnejši in tudi bolj spremenljivi, vendar so večinoma prevladovali zahodni in južni. Temperatura je povsod za spoznanje pala in postala vsled tega precej normalna; razloček mej maksimumom in minimumom je znašal 8° C. Vreme je postalo povsod, posebno pa v zahodni polovici, precej nestanovitno, sem pa tja tudi deževno in celo viharo. Morje skoraj popolnem mirno.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	9	26
Rež, „	6	34
Ječmen „	4	71
Oves, „	3	74
Ajda, „	5	20
Proso, „	5	52
Koruza, „	7	—
Leča „	9	—
Grah „	9	—
Fižol „	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	08
Maslo, kilogram	—	92
Mast, „	—	86
Špeh frišen „	—	74
„ povojen, „	—	78
Surovo maslo, „	—	75
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje „	—	52
Svinjsko „	—	64
Koštunovo „	—	30
Kokoš „	—	35
Golob „	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	68
Slama, „	1	69
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
„ mehka, „	4	—

Dunajska borza

dné 3. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 85	kr
Srebrna renta	71 „ 60	„
Zlata renta	95 „ 90	„
1860 državno pesojilo	130 „ 50	„
Akcije narodne banke	827 „ —	„
Kreditne akcije	316 „ —	„
London	120 „ 25	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 55 1/2	„
C. kr. cekini	5 „ 80	„
Državne marke	58 „ —	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. —	„
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 171	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 „ 45	„
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 35	„
„ „ 4%	87 „ 35	„
„ papirna renta 5%	86 „ 25	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 113	„ 70

Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	„
Kreditne srečke	100 gld. 176	—	„
Rudolfove srečke	10	20	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	122	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—	„

Št. 9971.

(437—1)

Razglas.

Ker je dné 25. t. m. zvečer na Viči nek velik pes z dolgo rudečkasto dlako pa belo liso na hrbtu in čopastim repom mnogo družih psov in jednega otroka ugriznil in se je pri sekciji tega psa izpoznalo, da je sumnjiv pasje stekline, je c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani po dopisu od 27. dné t. m. št. 9283 v smislu §. 35 postave od 29. februarja 1880 trimesečni pasji kontumac na 4 kilometre daleč okolo mesta vpeljalo.

Vsled te naredbe se javno naznanja, da smejo psi po vsem mestu le s trdno torbo okolo letati, ali pa da se morajo zunaj hiše na vrvi voditi, sicer se bodo polovili, proti nemarnim lastnikom pa se bodo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 29. junija 1882.

Župan: Grasselli.

Hiša na prodaj.

V četrh ure od Bleda oddaljenej vasi **Rečice** se proda pritlična hiša na lepem kraju, z vrtom, senošetjo, njivo, nasajeno s sadnim drevjem, in borštom; hiša je tudi pripravna za poletno stanovanje. Kupci naj se obrnejo do

Gregorja Dobrovnik
na Lesnem Brdu pri Vrhniki.

(426—1)

V **Karlovskem predmestju št. 10** oddaje se

stanovanje,

obsezajoče dve sobi, kuhinjo, shrambo, podstrešje, drvarnico, zraven še majhen vrt v porabo o **sv. Mihaela**. Tudi bi se dal še hlev, kdor bi ga želel.

(434—2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper **neslast** do jedi, **slabi želodec**, **smrdčo sapo**, **napihne** nje, **kislo podiranje**, **žol** panje, **katar v želodcu**, **zgago**, **da se ne nareja** pesek in pšeno in slez, **zoper zlatenico**, **gnjus** in **bljuvanje**, **da glava ne** oli (če izvira bolečina iz želodca), **zoper krč v želodcu**, **preobloženje želodca z jedjo ali pijačo**, **drve**, **zoper bolezni na vrani**ci, **jetrah** in **zoper zlato žilo**.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Ormožju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobice utisneno sodnijsko spravljen **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavžejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci.

(487—43)